

Arrest

nr. 307 377 van 28 mei 2024
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. BOTTELIER
Kortrijksestraat 35
8501 KORTRIJK-HEULE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 26 juni 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 8 mei 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 29 juni 2023 met referthenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 maart 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat A. BOTTELIER verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat E. EYKERMAN, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, geboren te Berkane op 25 december 1984.

De verzoekende partij kwam op 16 juni 2021 aan in België.

Op 15 juli 2021 deed de verzoekende partij een aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een Unieburger, in functie van haar Spaanse zus, in toepassing van artikel 47/1, 2° van de Vreemdelingenwet.

Deze aanvraag werd geweigerd.

Op 31 oktober 2022 vroeg verzoekende partij andermaal gezinshereniging aan met haar zus, ditmaal in toepassing van artikel 47/1, 3° van de Vreemdelingenwet.

Op 8 mei 2023 nam de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot weigering van het verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Dit is de bestreden beslissing en deze is als volgt gemotiveerd:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid gelezen in combinatie met artikel 58 van het koninklijk besluit van 8 Oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 31.10 2022 werd ingediend door

*Naam: A.
Voorna(a)m(en) N.
Nationaliteit Marokko
Geboortedatum: (...)1984
Geboorteplaats: Berkane
RR-nr.:(...)
Verblijvende te (...)*

om de volgende reden geweigerd.

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 31.10 2022 gezinshereniging aan met haar zus A. Z. F. ((...)), van Spaanse nationaliteit, in toepassing van artikel 47/1, 3° van de wet van 15.12 1980

Artikel 47/1 van de Vreemdelingenwet stelt: "Is andere familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd : (..) 3° de niet in artikel 40bis, § 2, bedoelde familieleden die wegens ernstige gezondheidsredenen een persoonlijke verzorging door de burger van de Unie strikt behoeven."

Artikel 47/3 van dezelfde wet stelt "§ 3. De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 3°, moeten bewijzen dat omwille van ernstige gezondheidsredenen, zij een persoonlijke verzorging door de burger van de Unie die zij willen vergezellen of bij wie zij zich willen voegen. strikt behoeven "

Ter staving van de voormelde voorwaarden werden door betrokkene de volgende stukken overgemaakt

- Medische attesten AZ Groeninge dd 03 08 2021, 04 08.2021, 11 09.2021, 14 10 2021 en 20.10 2021*
- Medisch getuigschrift dd 27.10 2022 (Dr. V. (...))*
- Bewijzen betaling medische kosten door de referentiepersoon*
- Medisch attest dd 27 01 2023 (Dr V. (...))*

Er dient in eerste instantie opgemerkt te worden dat de Spaanse referentiepersoon reeds sinds September 2013 ononderbroken in België verblijft. Betrokkene zelf kwam blijkens haar paspoort op 16 06.2021 aan in België (binnenkomststempel luchthaven Brussel nationaal) en vroeg op 15 07 2021 voor de eerste maal gezinshereniging aan met de referentiepersoon. De Belgische wetgever heeft in de Vreemdelingenwet de artikelen 47/1 en volgende ingevoerd teneinde uitvoering te geven aan de door artikel 3. lid 2 van de Burgerschapsrichtlijn voorziene verplichting om overeenkomstig zijn nationaal recht" de binnenkomst en verblijf van bepaalde andere familieleden van de burger van de Unie te vergemakkelijken De Belgische interne bepalingen moeten dus worden gelezen in het licht van de doelstellingen van artikel 3, lid 2, van de Burgerschapsrichtlijn; doelstellingen die erin bestaan om het vrij verkeer van de burgers van de Unie te vergemakkelijken en de eenheid van het gezin te bevorderen (cf. conclusie van advocaat-generaal Y. BOT van 27 maart 2012 in de zaak C-83/11 voor het Hof, nrs 36 en37) De eventuele weigering om een verblijf toe te staan aan een persoon die wegens ernstige gezondheidsredenen een persoonlijke verzorging door de Unieburger strikt behoeft zou er immers toe kunnen leiden dat de burger van de Unie wordt ontmoedigd om naar een andere lidstaat van de Europese Unie te reizen Dit zou bijgevolg een belemmering kunnen vormen voor het uitoefenen van het recht op vrij verkeer en verblijf, alsook afbreuk doen aan het nuttige effect van het burgerschap van de Unie Het verlenen van een verblijfsrecht op grond van de artikelen 47/1, 3°. en 47/3, §3, van de Vreemdelingenwet moet dus tot doel hebben te voorkomen dat de betrokken burger van de Unie mogelijk afziet van het uitoefenen van zijn recht op vrij verkeer omdat zij zich in België (dit is het gastland)

niet zou kunnen laten vergezellen of vervoegen door welbepaalde familieleden die wegens ernstige gezondheidsredenen een verzorging door de burger van de Unie strikt behoeven De in artikel 47/3, §3, van de Vreemdelingenwet voorziene voorwaarde dat de aanvraag van het 'ander' familielid, zoals bedoeld in artikel 47/1,3° van diezelfde wet erop gericht moet zijn om de burger van de Unie te begeleiden of zich bij hem te voegen, moet dan ook in het licht van deze doelstelling worden begrepen Echter in deze dient dus te worden vastgesteld dat de EU-burger reeds geruime tijd gebruik maakt van haar recht op vrij verkeer Zij liet zich daarbij ook vergezellen door haar Marokkaanse echtgenoot en haar kinderen In die zin hoeft betrokkene geen vergemakkelijkte toegang te krijgen tot België om de eenheid van familie' van de referentiepersoon te vrijwaren Van een schending van het recht op vrij verkeer van de referentiepersoon kan geen sprake zijn Niets wijst er op dat de referentiepersoon zich ertoe zou gedwongen zien België of de Europese Unie te moeten verlaten indien betrokkene niet gemachtigd zou worden tot verblijf.

Bijkomend dient opgemerkt te worden dat uit het antwoord van de arts-adviseur van de Dienst Vreemdelingenzaken, op 02.05.2023 overgemaakt aan de Dienst Gezinshereniging, blijkt dat er kan besloten worden tot ernstige medische aandoening van betrokkene Verder blijkt uit het voormeld advies dat betrokkene omwille van haar medische toestand afhankelijk is van derden voor haar medicamenteuze en medische verzorging, liefst door een persoon die hier de relevante opleiding voor heeft gekregen Daarnaast is zij in haar dagelijkse leven afhankelijk van derden Volgens de opzoekingen die de arts-adviseur van de DVZ heeft verricht, is thuiszorg door een verpleger/verpleegster in het land van herkomst beschikbaar Betrokkene toont niet aan dat de referentiepersoon over de vereiste kwalificaties beschikt om haar de specifieke medische zorgen te verschaffen dewelke zij behoeft Ook voor wat betreft de vereiste omkadering in het dagelijkse leven wordt niet aangetoond dat betrokkene in het land van herkomst geen familieleden meer zou hebben die aldaar voor de nodige omkadering zouden kunnen zorgen te meer nu uit het dossier blijkt dat haar zus reeds van in 2013 in België verblijft terwijl betrokkene pas in juni 2021 naar België kwam Hoe en door wie betrokkene voor juni 2021 werd omkaderd in Marokko, blijkt met uit het dossier. Uit het geheel van de in het advies opgenomen stukken blijkt zodoende niet dat de mantelzorg die betrokkene behoeft, enkel kan verschaft worden door de referentiepersoon en dat deze niet beschikbaar zou zijn in het land van herkomst

Huidig medisch advies is een intern advies ter controle of de vermelde noodzakelijke medische zorg beschikbaar en/of toegankelijk is in het land van herkomst of verblijf van betrokkene, en de aangeleverde argumenten van betrokkene correct zijn Het betreft hier geen advies in het kader van een aanvraag om machtiging tot verblijf omwille van medische redenen volgens het artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 15.12.1980. Het medisch advies maakt samen met de aangeleverde medische attesten deel uit van het medisch dossier van betrokkene en wordt aldus apart en beveiligd bewaard Huidige beslissing gaat gepaard met bijgevoegde gesloten omslag dewelke aan betrokkene, samen met de betekening van huidige beslissing, wordt overhandigd

Betrokkene toont niet aan te voldoen aan de voorwaarden van artikel 47/1, 3° en 47/3, §3 van de wet van 15.12.1980 Het verblijfsrecht van meer dan drie maanden als ander familielid van een burger van de Unie wordt haar geweigerd Haar A. I. dient te worden ingetrokken

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen Wettelijke basis artikel 7§1,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken

Hierbij werd wel degelijk rekening gehouden met art. 74/13 van de wet van 15.12.1980 Het gegeven dat de referentiepersoon zich in België gevestigd heeft, kan een bevel aan betrokkene niet in de weg staan Betrokkene is een volwassen persoon waarvan, op basis van huidige gegevens, mag verwacht worden dat zij haar leven verder kan beleven in het land van herkomst of origine, mits beroep te doen op de nodige professionele medische zorg en/of ondersteuning van familie en haar sociaal netwerk aldaar en dit dus zonder de nabijheid van de referentiepersoon en ondanks het précaire verblijf in België Nergens uit het dossier blijkt dat dit niet (meer) mogelijk zou zijn De nodige medicatie alsook de opvolging door specialisten voor haar medische toestand is beschikbaar in Marokko Er dient tevens opgemerkt te worden dat de huidige beslissing geen weigering van voortgezet verblijf inhoudt Er is geen sprake van minderjarige kinderen in België”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de motiveringsplicht, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

De verzoekende partij licht haar enig middel als volgt toe:

“Doordat de bestreden beslissing vermeldt dat verzoekster niet voldoet aan de voorwaarden voor een recht op verblijf in de hoedanigheid van een ander familielid van een burger van de unie.

Deze beslissing wordt nader gemotiveerd als volgt :

- *de EU-burger maakt sinds geruime tijd gebruik van haar recht op vrij verkeer; ze liet zich vergezellen door echtgenoot en kinderen. Bijgevolg behoeft verzoekster geen vergemakkelijkte toegang te krijgen tot België om de eenheid van familie te vrijwaren;*
- *thuiszorg is beschikbaar in het land van herkomst;*
- *het is niet aangetoond dat de EU-burger -referentiepersoon- over de vereiste kwalificaties beschikt om voor verzoekster te zorgen;*
- *het is niet aangetoond dat verzoekster geen familieleden meer zou hebben in het land van herkomst voor de vereiste omkadering; hoe en door wie verzoekster omkaderd werd voor juni 2021 in Marokko blijkt niet uit het dossier; het blijkt niet dat mantelzorg niet beschikbaar zou zijn in het land herkomst.*

3.

Terwijl artikel 47/1 van de wet van 15.12.1980 bepaalt :

“Als andere familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd :

- 1° de partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft en die niet bedoeld wordt in artikel 40bis, §2, 2° ;*
- 2° de niet in artikel 40bis, § 2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie;*
- 3° de niet in artikel 40bis, § 2, bedoelde familieleden die wegens ernstige gezondheidsredenen een persoonlijke verzorging door de burger van de Unie strikt behoeven. “ (eigen onderlijning)*

Artikel 47/3 van de wet van 15.12.1980 bepaalt :

§ 1. De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1°, moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie. Het duurzaam karakter van de relatie mag met elk passend middel worden bewezen. Bij het onderzoek naar het duurzame karakter van de relatie houdt de minister of zijn gemachtigde inzonderheid rekening met de intensiteit, de duur en de stabiele aard van de banden tussen de partners.

§ 2. De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 2°, moeten bewijzen dat zij ten laste zijn van de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zieh willen voegen of dat zij deel uitmaken van zijn gezin. De documenten die aantonen dat het andere familielid ten laste is of deel uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie moeten uitgaan van de bevoegde overheden van het land van oorsprong of van herkomst. Bij ontstentenis hiervan, kan het feit ten laste te zijn of deel uit te maken van het gezin van de burger van de Unie bewezen worden met elk passend middel.

§ 3. De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 3°, moeten bewijzen dat omwille van ernstige gezondheidsredenen, zij een persoonlijke verzorging door de burger van de Unie die zij willen vergezellen of bij wie zij zich willen voegen, strikt behoeven. (eigen onderlijning)

4.

Volkomen ten onrechte houdt verwerende partij voor dat verzoekster als “ander familielid” geen vergemakkelijkte toegang tot België dient te verkrijgen om reden dat de referentiepersoon reeds geruime tijd gebruik maakt van haar recht op vrij verkeer.

Immers dient verwerende partij louter na te gaan of aan de voorwaarden van artikel 47/1 van de wet van 15.12.1980 is voldaan nl. of er in hoofde van het ander familielid :

- *ernstige gezondheidsredenen bestaan;*
- *strikte behoefte bestaat aan persoonlijke verzorging door de EU-burger die men wil vergezellen.*

Verwerende partij kan haar argument dat de EU-burger reeds geruime tijd gebruik maakt van haar recht op verkeer derhalve niet aanhalen om te stellen dat verzoekster “geen vergemakkelijkte toegang hoeft te krijgen tot België”.

De Burgerschapsrichtlijn (omgezet in artikel 47/1 e.v. van de wet van 15.12.1980) bepaalt dat het gastland de toegang en het verblijf vergemakkelijkt van familieleden die wegens ernstige gezondheidsredenen de persoonlijke verzorging door de EU-burger behoeven (artikel 3 van de richtlijn).

Het is niet omdat verzoekster pas sinds 2021 is aangekomen in België en samenwoont met de referentiepersoon, dat hieruit kan worden afgeleid dat er thans geen strikte behoefte is aan persoonlijke verzorging door de EU-burger.

5.

Verwerende partij heeft erkend dat verzoekster aan een ernstige medische aandoening lijdt en verwijst hiervoor naar het antwoord van de arts-adviseur van de Dienst Vreemdelingenzaken die melding maakt in het verslag dd. 02.05.23 van o.a. :

- diabetes type 1, die reeds op verschillende plekken in het lichaam van verzoekster onherstelbare schade heeft aangebracht, waarvoor meerdere injecties per dag;
- unieke nier en nierinsufficiëntie waarvoor dialyse 3 maal per week;
- bilaterale blindheid;
- obesitas, arteriële hypertensie, hyperkaliëmie en anémié
- een uitgebreid behandelplan.

Bovendien heeft verwerende partij de nood aan mantelzorg erkend in de bestreden beslissing, verwijzende opnieuw naar het advies van de arts-medisch adviseur waarin is vermeld:

“Aangezien de betrokkene blind is en nood heeft aan een uitgebreide behandeling is zij op zijn minst afhankelijk van derden voor haar medicamenteuze en medische verzorging, liefst door een persoon die hier de relevante opleiding voor heeft gekregen. Volgens Dr. V. (...) is de betrokkene verder ook afhankelijk van derden in haar dagelijks leven. Ik kan haar daarin volgen, maar dit is eerder voor familie en dus voornamelijk afhankelijk van familie in het thuisland. ”

De verzorging van verzoekster alsook de hulp in het dagelijks leven worden waargenomen door haar zus F., de referentiepersoon -bij wie verzoekster inwoont-, hetgeen niet wordt betwist door de verwerende partij.

6.

Verwerende partij stelt dat verzoekster niet aantoont dat zus F. over de vereiste medische kwalificaties beschikt.

Verzoeksters zus F. werd voldoende geïnformeerd door de behandelende arts en het verplegend personeel uit AZ Groeninge om te weten hoe zij verzoekster precies dient te helpen met haar dagelijkse medische behandeling (o.a. toedienen medicatie) en verzorging thuis tijdens de dag en 's nachts.

Verzoekster heeft een zeer nauwe band met haar zus F, die perfect weet hoe zij verzoekster dient te behandelen en hoe zij met haar dient om te gaan.

Uit het medisch attest dd. 14.10.21 blijkt temeer een zekere psychiatrische problematiek (hysterieform gedrag verzoekster - behandeling Zyprexa 10mg - antipsychotica). Door de zorg van F alsook de medicatie is het gedrag van verzoekster onder controle.

De nood aan persoonlijke verzorging door zus F is aangetoond.

De arts-adviseur heeft geen rekening gehouden met de aanwezige psychiatrische problematiek. De loutere vermelding van medicatie “Zyprexa (Olanzapine)” is onvoldoende.

De arts-adviseur vermeldt overigens een voorkeur voor een persoon die de relevante opleiding heeft gekregen (zie “liefst”) maar zeker geen noodzakelijkheid (!).

Verwerende partij lijkt voorbij te gaan aan het feit dat verzoekster bilateraal blind is, zij mede door haar ernstige medische situatie zeer hulpbehoevend is en de sterke aanwezigheid vereist van haar familielid zus F, de referentiepersoon.

7.

Verzoekster heeft geen familie meer die haar kan verzorgen in haar land van herkomst Marokko. Mantelzorg in het land van herkomst is niet beschikbaar.

Waar de arts-adviseur spreekt over “afhankelijk van de familie in het thuisland”, is niet duidelijk op welke informatie de arts zich baseert dat er familie aanwezig zou zijn in Marokko die in staat is om voor verzoekster te zorgen quod non (!).

Waar verwerende partij zomaar besluit dat mantelzorg beschikbaar zou zijn in het land van herkomst zonder dit aan de hand van concrete informatie aan te tonen, blijkt dat de aanvraag van verzoekster niet met de nodige zorgvuldigheid werd onderzocht.

Verwerende partij is op de hoogte van het feit dat naast F ook de andere zussen van verzoekster nl. A, N. (...), F, L in België woonachtig zijn gezien hun inschrijving in het vreemdelingenregister of bevolkingsregister. Verzoeksters ouders zijn overleden alsook haar broer.

Gelet op de ernstige medische situatie van verzoekster, diende verwerende partij ingeval van onduidelijkheden minstens bijkomende informatie op te vragen alvorens te beweren dat mantelzorg beschikbaar is in het land van herkomst.

8.

Verzoekster benadrukt dat haar gezondheidssituatie verergerd is na haar aankomst in België, hetgeen ook blijkt uit het dossier

Verwerende partij heeft hiermee geen rekening gehouden.

Toen verzoekster nog in Marokko verbleef was zij niet afhankelijk van nierdialyse. Uit het medisch attest dd. 14.10.21 blijkt: evolutie naar eindstadium nierfalen waarvoor opstarten hemodialyse op 03.09.21.

Waar de persoonlijke verzorging door zus F. (...) voor verzoekster vroeger niet nodig was -toen verzoekster nog in Marokko verbleef- is dit thans wel het geval.

Louter volledigheidshalve merkt verzoekster op dat zij recent nog voor een operatie aan de rechterkant van de long werd opgenomen in het ziekenhuis AZ Groeninge te Kortrijk.

9.

Ten slotte waar verwerende partij nog vermeldt dat thuiszorg beschikbaar is in het land van herkomst, kan dit de verzorging en hulp die thans wordt geboden door zus F geenszins vervangen.

Thuiszorg, indien deze al beschikbaar en financieel toegankelijk zou zijn voor verzoekster hetgeen verzoekster betwist, is slechts beperkt tot enkele momenten per dag terwijl verzoekster thans dag en nacht opgevangen wordt door haar zus F.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.

Uit het bovenstaande blijkt dat verwerende partij naast de motiveringsplicht ook het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel geschonden heeft."

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten gronde liggen en dit op afdoende wijze. Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn. Dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansredenen van deze uitdrukkelijk motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.963; RvS 17 december 2014, nr. 229.582).

Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing toont aan dat deze omstandig gemotiveerd is. De bestreden beslissing geeft de juridische grondslag weer en geeft aan welke de feitelijke overwegingen zijn die aan de beslissing ten grondslag liggen. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in de beslissing gelezen worden zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Bij lezing van het inleidend verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij niet enkel inhoudelijke kritiek levert op de bestreden beslissing, maar er ook in slaagt om de motieven vervat in de bestreden beslissing weer te geven. Hierbij geeft ze blijk kennis te hebben van de motieven vervat in de

bestreden beslissing. Hiermee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan. Een schending van de formele motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

In wezen voert de verzoekende partij de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

De verzoekende partij heeft op 31 oktober 2022 een aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een Unieburger ingediend, in functie van een Spaanse zus en dit in toepassing van artikel 47/1, 3° van de Vreemdelingenwet.

Voormelde bepaling stipuleert als volgt:

“Als andere familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd:

(...);

3° de niet in artikel 40bis, § 2, bedoelde familieleden die wegens ernstige gezondheidsredenen een persoonlijke verzorging door de burger van de Unie strikt behoeven.”

Uit het administratief dossier (en inzonderheid uit het medisch advies d.d. 2 mei 2023) blijkt dat de medische problematiek van de verzoekende partij kan worden beschouwd als zijnde ernstig. De verzoekende partij heeft daarenboven nood aan mantelzorg en de nodige medische opvolging. Dit wordt niet betwist door de verwerende partij.

De gemachtigde van de Staatssecretaris stelt dat uit het geheel van beschikbare gegevens niet afdoende blijkt dat deze mantelzorg enkel kan worden verschaft door de referentiepersoon. Enerzijds wordt gesteld dat niet afdoende wordt aangetoond dat er geen overige familieleden zijn die in Marokko kunnen fungeren als mantelzorger en dat de referentiepersoon over de nodige kwalificaties beschikt om de medische zorgen te verschaffen.

Anderzijds wordt aangestipt dat zelfs indien er moet worden aangenomen dat er geen familieleden zijn die in Marokko kunnen fungeren als mantelzorger, uit het medisch advies d.d. 2 mei 2023 blijkt dat mantelzorg door derden (i.e. thuiszorg door een verpleger/verpleegster) beschikbaar is in Marokko en dat de nodige medische opvolging beschikbaar en toegankelijk is in Marokko.

De verzoekende partij is het hier niet mee eens en haalt vooreerst aan dat de gemachtigde van de Staatssecretaris bijkomende voorwaarden zou toevoegen aan de wet, door te stellen dat de referentiepersoon reeds geruime tijd gebruik maakt van haar recht op vrij verkeer en dat er bijgevolg geen sprake is van een schending van recht op vrij verkeer.

Artikel 47/1 van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 3, lid 2 van de Burgerschapsrichtlijn.

De Belgische interne bepalingen moeten dus steeds worden gelezen in het licht van de doelstellingen van artikel 3, lid 2 van de Burgerschapsrichtlijn. Doelstellingen die erin bestaan om het vrij verkeer van de burgers van de Unie te vergemakkelijken en de eenheid van het gezin te bevorderen.

Er wordt terecht door de gemachtigde vastgesteld dat in casu de EU-burger (lees: de referentiepersoon) reeds geruime tijd gebruik maakt van haar recht op vrij verkeer. De vraag die zich dient te stellen is of de referentiepersoon zich ertoe zou gedwongen zou zien België of de Europese Unie te moeten verlaten indien de verzoekende partij niet gemachtigd zou worden tot verblijf. Het is in deze zeker relevant te weten dat de referentiepersoon al geruime tijd maakt van haar recht op vrij verkeer. Zulks houdt impliciet in dat de gezondheidstoestand van de verzoekende partij, in het verleden, geen obstakel was voor het uitoefenen van het recht op vrij verkeer. Het is aan de verzoekende partij om aan te tonen dat haar gezondheidstoestand dermate gewijzigd is, dat zij nu de persoonlijke zorg van de referentiepersoon behoeft. In die zin kan de verzoekende partij gevolgd worden waar zij stelt dat het niet is omdat zij pas in 2021 in België is aangekomen en zij dus pas sinds 2021 met de referentiepersoon samenleeft, dat hieruit kan afgeleid worden dat er geen sprake is van een strikte behoefte aan persoonlijke verzorging door de EU-burger en dat er kan vastgesteld worden dat de referentiepersoon zich er niet toe gedwongen zou zien om het grondgebied van België of de Europese Unie te verlaten.

De gemachtigde heeft zich evenwel niet beperkt tot dit motief, maar heeft wel degelijk aandacht gehad voor de medische toestand van de verzoekende partij en de zorgen die zij behoeft.

Met haar kritiek dat haar zus wel degelijk voldoende geïnformeerd wordt door de behandelende arts en het verplegend personeel uit AZ Groeninge om te weten hoe zij de verzoekende partij precies dient te helpen en dat zij geen familie meer heeft in haar land van herkomst, doet de verzoekende partij geen afbreuk aan de motivering van de bestreden beslissing waarbij de verwerende partij stelt dat thuiszorg door een verpleger mogelijk is in het land van herkomst en dat niet wordt aangetoond dat de mantelzorg enkel kan gegeven worden door de referentiepersoon.

De verzoekende partij brengt geen enkele informatie bij omtrent haar verzorging in haar land van herkomst. Het is niet duidelijk op wie zij kon rekenen in de tijd dat ze in Marokko verbleef. Gelet op haar pathologie moet zij reeds in zekere zin hulpbehoevend zijn geweest in Marokko. Zo blijkt dat de verzoekende partij slechtziend is en dat zij reeds in Marokko nierdialyse behoefde.

De verzoekende partij stelt dat haar situatie verslechterd is na haar aankomst in België en dat dit ook blijkt uit het dossier. Wat dit betreft stelt de Raad vast dat de verzoekende partij nalaat haar bewering kracht bij te zetten door enige documentatie. In het administratief dossier bevinden zich weliswaar allerlei medische stukken waarin de medische situatie van de verzoekende partij omschreven wordt, maar er kan uit deze stukken niet afgeleid worden wat haar medische situatie was in het land van herkomst. Op deze medische stukken staat vermeld dat de communicatie met de verzoekende partij niet vlot verloopt.

Uit de medische attesten die voorliggen blijkt dat er reeds een gezondheidsproblematiek was voor de aankomst in België. Er kan onder meer worden afgeleid dat de verzoekende partij reeds nood had aan dialyse in Marokko.

De verzoekende partij laat na om hard te maken dat haar situatie verslechterd is ten opzichte van haar situatie ten tijde van haar verblijf in Marokko.

Het komt echter aan de verzoekende partij toe om het gegeven dat de situatie verslechterd is sinds haar aankomst in België te stofferen.

Los van het gegeven dat zij niet aannemelijk maakt dat haar medische situatie dermate verergerd is sinds 2021, ontkent zij niet dat zij reeds gezondheidsproblemen kende in haar land van herkomst en dat zij reeds omkadert diende te worden gelet op haar slechtziendheid en medische problematiek.

Hoe dan ook stipt de verwerende partij aan dat er mantelzorg kan gegeven worden in haar land van herkomst. De verzoekende partij betwist dit, maar ook hier brengt zij geen enkel begin van bewijs bij van haar bewering.

De verzoekende partij stelt dat ze met thuiszorg minder gebaat zou zijn, gezien er dan slechts op bepaalde tijdstippen hulp wordt geboden, in tegenstelling tot de bijstand van haar zus die er dag en nacht is.

De verzoekende partij kan wel gevolgd worden waar zij stelt dat de bijstand die ze dient te krijgen niet enkel beperkt kan worden tot hulp op bepaalde tijdstippen. Uit de stukken die voorliggen blijkt dat zij afhankelijk is van derden voor huishoudelijke taken, koken, ...

De verwerende partij motiveert dat de verzoekende partij beroep kan doen op een verpleegster/verpleger aan huis voor het toedienen van haar medicatie en medische verzorging. De verwerende partij heeft zich echter niet tot deze vaststelling beperkt. Er wordt niet betwist dat de verzoekende partij ook nog een verdere omkadering nodig heeft in haar dagelijkse leven. Dienaangaande merkt de verwerende partij, niet onterecht, op dat de verzoekende partij pas sinds juni 2021 in België is en dat het niet duidelijk is wie er aldus voor haar dagelijkse omkadering zorgde in Marokko. De Raad treedt de verwerende partij bij op dit punt. De afhankelijkheid bestond reeds in het land van herkomst en de verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat zij ginder geen dagelijkse omkadering had. Ze toont dan ook niet aan dat ze niet opnieuw beroep zal kunnen doen op deze hulp in het dagelijkse leven.

Ook waar zij lijkt aan te geven dat deze zorg financieel niet toegankelijk zou zijn, brengt zij geen concrete gegevens bij om haar standpunt te staven. Bovendien blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat de zus van de verzoekende partij in het verleden geld overmaakte voor de ondersteuning van de verzoekende partij. Er wordt niet aannemelijk gemaakt dat haar zus haar niet verder financieel zou kunnen ondersteunen.

Bijgevolg wordt niet aangetoond dat de verzoekende partij de bijstand van haar zus strikt behoeft.

Met haar betoog maakt de verzoekende partij de schending van de materiële motiveringsplicht niet aannemelijk.

Tot slot stelt de verweerder vast dat nergens in de toelichting bij het middel nader wordt ingegaan op de door verzoekende partij nochtans voorgehouden schending van artikel 3 van het EVRM en het redelijkheidsbeginsel.

Bij gebreke van een weergave in de toelichting van het middel van de wijze waarop de door verzoekende partij vermelde rechtsregel zou zijn geschonden, kan de verweerder zich desbetreffend niet met kennis van zaken verdedigen, zodat het middel vanuit het oogpunt van de opgeworpen schending van deze rechtsregel naar het oordeel van laatstgenoemde om die reden als onontvankelijk dient te worden beschouwd (RvS 18 juni 1992, nr. 39.750).

Het enig middel is onontvankelijk, minstens ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend vierentwintig door:

J. CAMU, kamervoorzitter,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. CAMU